

místními články, nýbrž je zařazen jako článek úvodní a není důvodů pro názor zmateční stížnosti, že by v místním listě nemohl býti uveřejněn článek, který by platil širšímu kruhu čtenářů než jsou místní odběratelé a že by nemohl řešiti otázky ze širšího hlediska, než jsou místní poměry. Ta okolnost, že časopis, článek obsahující, je vydáván pro P. a okolí, sama o sobě nezakládá znamení, podle kterého se článek má na určitou osobu vztahovati, pokud se nedá vyčísti nějaký vztah na místní poměry ze článku samého. Při nepředpojatém čtení závadného článku nelze však nějaký místní vztah vůbec zjistiti. Další okolností, kterou se snaží zmateční stížnost dovoditi dostatečnost znamení na soukromého obžalobce se vztahující, je, že se v článku mluví o řečnění k 1. květnu a soukromý obžalobce k 1. květnu též řečnil. Avšak i tato okolnost leží mimo okruh znamení, pokud za ně obžalovaný zodpovídá a ze závadného článku plynou. Neboť závadný článek sám o sobě ničím v tom směru nepřispívá, by se čtenáři vybavila právě osoba soukromého obžalobce jako toho, na koho je míněn nebo na koho připadá, neboť nemá k jeho osobě žádného bližšího vztahu, zřejmě mimo označení, která správně nalézací soud shledal příliš neurčitými a širokými, než by soukromý obžalobce mohl právem míti za to, že se vztahují na něho, a by i čtenáři důvodně mohli jej na jeho osobu vztahovati. Nejvyšší soud proto zmateční stížnosti nevyhověl.

Čís. 3219.

Příslušnost podle druhého odstavce § 56 tr. ř. není pouze podpůrnou, nýbrž vyjimečně předepsanou, nepomíjí ani tehdy, pomine-li důvod spojitosti, naopak trvá potom dále a může tím méně pominouti, když přes vyloučení ze společného řízení zůstala tu i na dále ještě spojitost věcí.

(Rozh. ze dne 11. července 1928, Nd II 47/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací, slyšev generální prokuraturu, rozhodl v trestní věci proti Josefu G-ovi pro zločin podle §§ 183, 184 tr. zák. a přečin podle § 17 odst. druhý zákona na ochr. rep. v záporném sporu o příslušnost mezi zemským trestním soudem v Praze a krajským soudem v Olomouci, takto: Příslušným je zemský trestní soud v Praze.

Důvody:

Proti Josefu G-ovi bylo u zemského trestního soudu v Praze zavedeno trestní řízení pro trestné činy, spáchané vesměs v cizině. Po zahájení trestního řízení bylo na Josefa G-a učiněno trestní oznámení pro nový trestný čin, přečin podle § 17 odst. druhý zák. na ochr. rep., a byl G. o tomto činu u zemského trestního soudu také zodpovědně slyšen. Radní komora zemského trestního soudu v Praze se dne 30. prosince 1927 usnesla, by bylo podle § 57 tr. ř. zvlášť o sobě vedeno a provedeno trestní řízení pro zločin podle §§ 183, 184, spáchaný v Mannheimu

v Německu, a pro přečin podle § 17 odst. druhý zák. na ochr. rep. Zemský trestní soud v Praze je toho názoru, že právoplatným usnesením o vyloučení pomíjí původní soudní příslušnost, ať již z jakéhokoli důvodu založená, a že otázka předstížení při řešení otázky příští příslušnosti nemůže přicházeti vůbec v úvahu. Při sběhnutí se dvou trestných činů, spáchaných jednak v cizině, jednak v tuzemsku, rozhoduje prý příslušnost soudu, příslušného pro trestný čin, spáchaný v tuzemsku. Přečin podle § 17 odst. druhý zák. na ochr. rep, byl prý pak podle trestního oznámení spáchán v Olomouci; je prý proto tento soud podle § 51 tr. ř. příslušným k projednání onoho přečinu, a pro zločin zpronevěry spáchaný v Mannheimu jest prý jeho příslušnost opodstatněna podle § 56 tr. ř. Než stanovisko zemského trestního soudu v Praze neodpovídá zákonu. Podle § 51 tr. ř. jest soud spáchaného skutku sice soudem zpravidla příslušným. Leč toto pravidlo pozbývá platnosti, jde-li o spojitě trestní věci ve smyslu prvního odstavce § 56 tr. ř. Neboť z takové spojitosti, ať je způsobu kteréhokoli a ať vznikla jakkoli, vzchází vždy ten účinek, že o všech spojitých věcech má zpravidla provedeno býti jediné společné řízení při témže trestním soudě, jímž podle velícího předpisu druhého odstavce § 56 tr. ř., až na dvě výjimky tam uvedené, jest soud, jenž předstihl ostatní soudy, jež by přicházely v úvahu. Jde-li tudíž o věci, které by o sobě náležely k příslušnosti různých soudů trestních, nastává pro jednotné řízení zvláštní důvod příslušnosti a ze všech soudů, jež by jinak přicházely v počet, stává se příslušným pouze ten, jenž předstihl ostatní. Příslušnost podle druhého odst. § 56 tr. ř. není pouze podpůrnou, nýbrž pro dotyčné případy výjimečně předepsanou, nepomíjí ani tehdy, pomine-li důvod spojitosti, naopak trvá i potom dále (sb. n. s. čís. 594) a může proto tím méně pominouti, když přes vyloučení ze společného řízení zůstala tu i na dále ještě spojitost věcí. Vylučující usnesení samo o sobě nemění proto nic na příslušnosti soudu podle předpisu § 56 tr. ř. jednou založené a zůstal tedy zemský trestní soud v Praze, ježto předstihl, příslušným i pro věc vyloučenou. Tomu není na závalu ustanovení § 58 tr. ř., poněvadž příslušnost krajského soudu v Olomouci v příčině přečinu podle § 17 odst. druhý zákona na ochranu republiky není ničím doložena.

Čís. 3220.

Jde-li o přestupek podle § 491 tr. zák., jest stíhání jeho vyhrazeno pouze obžalobě soukromé, třebaž se urážka týkala veřejného úředníka co do činů jeho povolání (čl. V zákona ze 17. prosince 1862, čís. 8 ř. zák. z roku 1863).

Šestinedělní lhůta § 530 tr. zák. netýká se činu stíhatelného z úřadu veřejnou obžalobou.

Skončilo-li trestní řízení o trestném činu, stíhaném z úřadu k oznámení uraženého úřadu, osvobozujícím rozsudkem, nelze uložit náklady trestního řízení úřadu, jenž učinil trestní oznámení.